

Vyvolání Azury

napsala Sigilla Parate

o tři sta let jsem kněžkou Azury, daedrické kněžny měsíčního stínu, matky růží a královny noční oblohy. O každém hogitu, které slavíme vždy 21. Prvosevu, ji vyvoláváme, aby nás vedla, a také Její Výsosti nabízíme cenné a překrásné obětiny. Je to krutá, leč velmi moudrá paní. Nevyvoláváme ji však, pokud na hogitum připadne bouřlivé počasí, hrom a blesky, neboť taková noc náleží jedině šílenému, Sheogorathovi, a to i v případech, kdy se datum shoduje s jiným svátkem. Azura má v takových případech pro naši opatrnost pochopení.

Vyvolání Azury je velmi osobní záležitost. Bývala jsem kněžkou tří jiných daedrických knížat, ale Azura si cení dobrých vlastností těch, kteří ji uctívají, a záleží jí na tom, zda ji obdivujeme upřímně. Jako šestnáctiletá dunmerská dívka jsem se připojila ke kultu své babičky, k uctívačům Molag Bala, knížete intrik. Běžnou zbraní čarodějnic ve službách Molag Bala jsou vedle černé magie také vydírání, výhrůžky a úplatky. Vyvolávání Molag Bala se provádí 20. Večerníku, samozřejmě pokud není bouřka. Tento rituál se nekoná jen zřídka, ale Molag Bal se svým vyznavačům často zjevuje v lidské podobě i v jiné dny. Když babička zemřela při pokusu otrávit následníka trůnu Plamenné hlásky, zpytovala jsem svou víru a kult jsem opustila.

Můj bratr býval čarodějem Boethiova kultu a podle toho, co mi vyprávěl, se mi zdálo, že je temný válečník mé duši bližší než proradný Molag Bal. Boethia je kníže válečník a jedná mnohem otevřeněji než jakákoli jiná daedrická mocnost. Po letech skrývání a pletichaření jsem se cítila dobře, když jsem ve jménu svého pána konala otevřeně a mé činy měly jasné, okamžité následky. Kromě toho se mi líbilo, že je Boethia daedrou temných elfů. Náš kult jej vyvolával o svátku plátové rukavice, 2. Soumračníku. Na jeho počest se konala krvelačná klání, kde souboje a bitvy pokračovaly tak dlouho, dokud nepadlo rukou svých souvěrců devět členů kultu. Boethiovi na vyznavačích moc nezáleželo - šlo mu jen o naši krev. Myslím, že jsem viděla, jak se usmívá, když jsem nešťastnou náhodou zabila při souboji svého bratra. Předpokládám, že to bylo moje zděšení a hrůza, z čeho měl takovou radost.

Krátce poté jsem z kultu odešla. Boethia na mě byl příliš odtažitý, příliš chladný. Chtěla jsem mít pána či paní s hlubší schopností vhledu. Dalších osmnáct let života jsem neuctívala nikoho. Místo toho jsem četla, studovala a zabývala se výzkumem. Pak jsem v jednom starém rouhačském spise narazila na jméno Nocturnal - Nocturnal, paní noci, Nocturnal nevyzpytatelné. Podle návodu v knize jsem ji vyvolala v její svátek, 3. Krbce. Konečně jsem našla paní, po níž jsem tak dlouho toužila. Snažila jsem se porozumět její spletité filosofii, zdroji její tajemné bolesti. Všechno na ní bylo temné a zahalené tajemstvím, dokonce i způsob řeči a skutky, které po mně vyžadovala. Trvalo mi celé roky, než jsem pochopila prostou pravdu -- že se mi Nocturnal nikdy nepodaří porozumět. Její tajemná povaha byla základem její podstaty, stejně jako divoká krutost pro Boethiu nebo zrada pro Molag Bala. Pochopit Nocturnal znamená Nocturnal popřít, odhrnout závoj, jímž je zahalena její říše temnot. Ačkoli jsem ji velmi milovala, uvědomovala jsem si, že se o odhalení jejích tajemství snažím marně. Obrátila jsem se místo toho na její sestru Azuru.

Azura je jediná daedrická kněžna, kterou jsem kdy uctívala, již zřejmě na jejich uctívačích záleží. Molag Bal chtěl jen mou mysl, Boethia mé ruce a válečnické dovednosti, a Nocturnal snad mou zvědavost. Azura chce nejen všechno z toho, ale k tomu nádvakem naši lásku. Nejde jí jen o to, aby nás zotročila, ale záleží jí na čestném, skutečném zájmu ve všech formách. Je pro ni důležité, aby součástí uctívání byly i naše upřímné city. I naše láska musí být určena přímo jí. Pokud ji milujeme, ale sebe nenávidíme, cítí naši bolest. Na věčné časy ji budu uctívat a už nikdy nebudu sloužit jiné mocnosti.